

Dosarul nr. 2ra-56/2022
2-20036585-01-2ra-12012022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, A. Malii, I. Dutca)

Î N C H E I E R E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Elena Stratulat împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2020, Elena Stratulat, reprezentată de avocatul Adrian Grosu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil pentru perioada 21 martie 2012 – 13 martie 2020, încasarea prejudiciului moral în mărime de 14 000 euro, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, i-a fost încălcat dreptul protejat de art. 6 § 1 din CEDO de examinare a cauzei în termen rezonabil, având în vedere că, procesul de judecată inițiat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului comunei Trușeni, intervenient accesoriu Elena Stratulat cu privire la anularea deciziei Consiliului comunei Trușeni nr. 12/4 din 08 noiembrie 2010 cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor de teren pomicol în Întovărășirile Pomilegumicole, în temeiul căreia Elena Stratulat a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului cu număr cadastral xxxx, durează deja 8 ani de zile.

Reclamanta a menționat că, în prezent cauza nominalizată, ca urmare a multiplelor rejudecări și revizuri, se află pe rolul Curții de Apel Chișinău ședința de judecată nefiind încă fixată.

Reclamanta a indicat că, ultimul număr cunoscut al dosarului la Curtea de Apel Chișinău a fost cel al cererii de revizuire aflată în gestiunea judecătorului Anatol

Pahopol, nr. 2-16171529-02-3rh-04112019, iar conform informației plasate pe portalul web, pe rolul Curții de Apel Chișinău, cu statut de dosare pendinte se află cauza Oficiul Cancelariei de Stat Chișinău împotriva Consiliului comunei Trușeni nr. 2-16171529 -02-33-09032020, care conform bănuielilor poate reprezenta dosarul de referință.

Reieșind din cronologia evenimentelor se constată că, judecarea cauzei civile care are ca miză dreptul său de proprietate, durează deja 8 ani, pe motiv că pe parcursul judecării cauzei acțiunea depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a fost respinsă prin 2 hotărâri a instanței de fond, care ulterior au fost casate prin 2 decizii a Curții de Apel Chișinău, dintre care ultima a fost supusă revizuirii și urmează a fi rejudecată în alt complet în cadrul instanței de apel.

Reclamanta a susținut că, referitor la criteriile de apreciere a respectării termenului rezonabil în prezenta cauză, principiul examinării cauzelor judiciare în termen rezonabil se regăsește în art. 14.3 al Pactului Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice din 16.12.1966 la New York.

În accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil are mai multe componente și anume: accesul liber la justiție, examinarea cauzei în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparțial, stabilit prin lege; publicitatea pronunțării hotărârilor judecătorești. Obligația de respectare a termenului rezonabil prevăzut de art. 6 § 1 din CEDO este o obligație de rezultat care incumbă statelor-părți la CEDO.

Procedura de judecată inițiată de către Oficiul teritorial Chișinău a Cancelariei de Stat, care durează de 8 ani, nu reprezintă un grad sporit de complexitate sub aspectul circumstanțelor de fapt, de drept și de procedură, pentru a justifica examinarea cauzei într-un termen atât de îndelungat. De regulă, sânt supuse unui control mai riguros, cazurile care durează mai mult de trei ani la o singură instanță de fond (cauza *Guincho c. Portugaliei*, §§29-41), mai mult de cinci ani la două instanțe și mai mult de șase ani la trei niveluri de jurisdicție.

Reclamanta a menționat că, prima hotărâre pe caz a fost emisă de Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău nr. 3CA-1/15 la 09 februarie 2015, după 3 ani de la depunerea cererii de chemare în judecată, iar în total pentru cele 3 nivele de jurisdicție, a fost depășit termenul de 6 ani, cauza fiind pendinte până în prezent.

Reclamanta a invocat că, comportamentul său nu a fost unul de rea-credință și nu a avut scop de tergiversare a procesului, menționând în acest sens că, acțiunea nominalizată a fost depusă de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat care contestă titlul de proprietate dobândit în mod legal de către Elena Stratulat.

Reclamanta a relatat că, nu a depus cereri de amânare a procesului de judecată, pentru a tergiversa în mod neîntemeiat sau abuziv examinarea cauzei, trimiterea cauzei la rejudecare de către instanțele superioare, nicidecum nu constituie acțiuni culpabile care pot fi imputate reclamantei.

Prin urmare consideră că, comportamentul firesc de apărare al reclamantei, nu a fost de natură să justifice depășirea termenului rezonabil.

Unii participanți la proces, au depus cereri de urgentare a examinării cauzei încă în anul 2013, în timp ce din partea Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat au fost depuse în repetate rânduri cereri de amânare, astfel, Guvernul nu poate justifica durata totală a procedurilor prin citarea recursurilor, propunerilor, cererilor etc. ale reclamantei, în măsura în care aceste etape procedurale nu au fost

abuzive.

Prin litigiul inițiat se contestă titlul de proprietate al reclamantei asupra terenului, iar starea de incertitudine creată, precum și miza dosarului pentru aceasta, este una extrem de mare or, termenul de peste 8 ani, nicidecum nu poate justifica faptul că o astfel de cauză urmează a fi examinată într-un termen atât de lung.

Reclamanta a susținut că, judecarea unei cauze civile care vizează dreptul de proprietate al dânzei, a dus la încălcarea garanțiilor prevăzute de lege în ceea ce privește dreptul de proprietate prin incertitudinea creată de judecarea acesteia mai bine de 8 ani. Or, cauzele care vizează dreptul de proprietate asupra unui imobil trebuie examinate prompt, având în vedere imposibilitatea reclamantei de a se folosi de teren, precum și importanța pentru reclamantă și pentru familia acesteia, criteriile analizate demonstrând lipsa vinovăției reclamantei în soluționarea cauzei peste termenul rezonabil, rămasă nesoluționată și până în prezent.

În partea ce ține de prejudiciul moral suportat, a indicat ca relevante dispozițiile art. 2 alin. (1), (6) din Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Luând în considerare circumstanțele cauzei și baza de calcul, consideră că prejudiciul moral suportat de către reclamantă în corespundere cu jurisprudența CEDO, este de 14 000 euro, compusă din 1 500 euro pentru fiecare an de judecare a cauzei (8 x 1 500,00) și 2 000 euro, sporul pentru miza pe care litigiul îl reprezintă pentru reclamant, având în vedere faptul că este vizat dreptul de proprietate asupra terenului care îi aparține.

Prin hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Elena Stratulat împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de avocatul Adrian Grosu în interesele apelantei Elena Stratulat și s-a menținut hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Elena Stratulat, reprezentată de avocatul Adrian Grosu.

S-a casat decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Stratulat împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Rejudecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 27 octombrie 2021 a admis apelul declarat de Elena Stratulat, casând hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și a emis o hotărâre nouă, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Elena Stratulat împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral.

S-a constatat încălcarea dreptului la judecare a cauzei în termen rezonabil.

S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Elenei Stratulat suma de 40 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că obiectul prezentei acțiuni îl constituie constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului com. Trușeni, intervenient accesoriu Stratulat Elena ș.a. privind anularea deciziei Consiliului comunei Trușeni nr. 12/4 din 08 noiembrie 2010 cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor de teren pomicol în Întovărășirile Pomilegumicole, înregistrată cu nr. 3-62/17.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată pretenția Elenei Stratulat privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, întrucât atât legislația națională, cât și cea internațională, la care Republica Moldova este parte, garantează dreptul persoanei la judecarea cauzelor privitoare la un drept civil sau o acuzație penală în termen rezonabil.

Un remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei a fost instituit prin Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care instituie un mecanism clar prin care se asigură persoanei interesate posibilitatea de a solicita atât urgentarea procedurilor în cursul procedurii judiciare, cât și de a încasa compensația pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea termenului rezonabil în procesul de examinare a cauzelor sau de executare a hotărârilor instanțelor judecătorești. Astfel, potrivit art.1 alin. (2) din Legea enunțată, aplicarea și interpretarea termenelor din această lege se face prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Cu referire la complexitatea cauzei, instanța de apel a stabilit caracterul de complexitate medie a cauzei, reieșind din obiectul acțiunii format din pretenția cu privire la anularea actelor administrative și declararea nulității actelor juridice. Gradul de complexitate a cauzei fiind determinat și de acțiunile procesuale întreprinse de instanța de judecătorească și părți, în condițiile în care nu au fost audiate în ședințele de judecată alte persoane decât părțile, nu au fost dispuse expertize, delegații judecătorești, nu au existat impedimente de citare a părților etc. Astfel, gradul de complexitate nu a putut să condiționeze perioada îndelungată de examinare a cauzei și nu a afectat rezonabilitatea procedurii civile.

Mai mult, reieșind din raportul motivat prezentat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, s-a constatat că factorul care a condiționat prelungirea termenului de examinare a cauzei civile pe o perioadă de mai mult de 8 ani, a constituit faptul că, cauza intentată la acțiunea Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului com. Trușeni, intervenient accesoriu Stratulat Elena ș.a. privind anularea deciziei Consiliului comunei Trușeni nr. 12/4 din 08 noiembrie 2010 cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor de teren pomicol în Întovărășirile Pomilegumicole, înregistrată cu nr. 3-62/17 a fost remisă la rejudecare, în urma casării hotărârilor instanței de judecată, care nu-i poate fi imputabil reclamantei/apelantei Elena Stratulat. Prin urmare, termenul de

aproximativ 8 ani, de examinare a cauzei privind contestarea actului administrativ și nulitatea actelor juridice, nu a fost justificat de către intimată/pârâtă.

Referitor la criteriul ce ține de importanța cauzei pentru părți, instanța de apel a notat că, acesta produce un impact relativ sporit, întrucât, din actele prezentate și conținutul acțiunii se deduce un interes sporit al reclamantei Elenei Stratulat or, prin decizia Consiliului comunei Trușeni nr. 12/4 din 08 noiembrie 2010 cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor de teren pomicol în Întovărășirile Pomilegumicole, ultima a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului cu număr cadastral xxxx, iar prin contestarea în instanța de judecată a acestui act administrativ, Elena Stratulat nu a putut beneficia și folosi pe deplin dreptul de proprietate asupra imobilului respectiv.

În partea ce ține de compensarea prejudiciului moral cauzat în urma încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, instanța de apel a reținut că, în acord cu art. 2 alin. (2) din Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Astfel, instanța de apel a stabilit că fiind incorectă concluzia primei instanțe, potrivit căreia Elena Stratulat nu a prezentat probe care ar justifica că acesteia i-a fost cauzat un anumit nivel de stres și frustrare în rezultatul duratei excesive a procedurilor, nefiind clar în ce măsură ultima ar avea posibilitatea să dispună de dreptul de proprietate asupra bunului pretins a fi în proprietatea sa or, actele cauzei atestă cu certitudine că, durata examinării cauzei civile constituie o perioadă de circa 8 ani, cauza fiind remisă la rejudecare de către instanța de apel de 3 ori, pe cauza menționată nefiind pronunțată o hotărâre definitivă și irevocabilă. Prin urmare, instanța de apel a considerat că, contrar prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21.04.2011, intimatul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu a realizat în sarcina probațiunii impuse lipsa încălcării dreptului Elenei Stratulat la judecare în termen rezonabil a cauzei, ultima fiind îndreptățită să solicite repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

Totodată, instanța de apel a notat că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, în cumul cu probele prezentate, ce determină gravitatea suferințelor morale suportate de către apelantă, urmează a se ține cont de prevederile art. 5 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Unul din criteriile de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Astfel, având în vedere că, sumele de bani care se acordă cu titlu de daune morale trebuie să aibă efect compensatoriu, să poată fi calificate numai ca despăgubiri și să nu constituie venituri nejustificate, instanța de apel a considerat necesar de a repara prejudiciul moral cauzat apelantei într-un quantum rezonabil și justificat. În această ordine de idei, instanța a considerat că suma de 14 000 euro cu titlu de prejudiciu moral, pretinsă de Elena Stratulat, este una exagerată și în acest sens, a considerat necesar de a încasa cu titlu de prejudiciu moral suma de 40 000 de lei, aceasta fiind una rezonabilă și echitabilă în raport cu dreptul încălcat.

La 20 decembrie 2021, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că, în anumite situații de acordare a satisfacții materiale/moral nu constituie o regulă în materia drepturilor omului o recunoaștere oficială și publică a violării constituie uneori prin sine o satisfacție, aceasta fiind stabilită și de art. 5 alin. (2) din Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Astfel, practica juridică națională face referire la pasivitatea reclamantilor în ce privește nedeplinirea cererii de accelerare a procedurii de examinare a cauzei. Prin urmare, procedând astfel, aceasta a confirmat și a aprobat tacit toate acțiunile întreprinse de către autoritatea judecătorească și părțile implicate în proces, ca ulterior în mod neîntemeiat să înainteze prezenta acțiune civilă în temeiul Legii nr. 87 din 21.04.2011.

Recurentul a menționat că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de regulă este suficientă recunoașterea încălcării în situația în care prejudiciul moral se datorează în parte vinei reclamantului. Astfel, unul din rolul instanței este de a respinge și a descuraja acțiunile judiciare pur speculative.

La fel, consideră necesar de a ține cont că Curtea Europeană la acordarea satisfacției echitabile, menționează că scopul nu este unul punitiv ci mai de curând unul preparatoriu și preventiv. Finalitatea constatării și determinării prejudiciului moral rezidă în acordarea unei satisfacții echitabile menite să atenueze suferințele victimelor.

Recurentul susținut că decizia instanței de apel cu privire la acordarea sumei pecuniare cu titlu de prejudiciu moral este bazată pe argumente declarative și formale, fără a dispune de careva suport probatoriu și legal. Astfel, instanța de apel dispunând încasarea prejudiciului moral în beneficiul intimatei, nu a ținut cont de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, ceea ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material. Încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul Elenei Stratulat a sumei de 40 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în condițiile în care în privința acestora nu există nici o procedură de executare și înaintarea cererii de chemare în judecată cu privire la tergiversarea examinării cauzei, constituie un abuz.

La 12 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia cererii de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 191).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2021.

La data de 04 ianuarie 2022, a expediat în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 182), însă careva date privind recepționarea acesteia, la materialele dosarului lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 20 decembrie 2021, respectiv se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se

bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh